

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. София, 30.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **13918** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка със ЗМВР. Делото е образувано по повод подадена жалба от Б. А. П. от [населено място] против Заповед №517з-6729 от 12.11.2019г. на Началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С., с която жалбоподателят е наказан с дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от девет месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта по подробно изложени съображения:

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, моли заповедта да бъде отменена и претендира разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк Р., който оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, кат съобрази закона и становищата на страните, намира следното.

Жалбата допустима и основателна.

По фактите се установява както следва:

Със Заповед № 517з-4492/12.12.2018г. на Директора на ОД на МВР С. е назначена проверка за изясняване на постъпили данни относно дисциплинарни нарушения от служители от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР. С писмо УРИ

7855р-8592/16.10.2018г. са изнесени данни, че при преглед на файлове, е установено, че служителите от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР, даващи наряд със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на дата 22.-23.09.2018г., в смяната от 20.00. до 08.00часа са допуснали следните нарушения:

Записите започват от 00.01 часа до 02.23часа, след което има записи от 6.29.53 часа до 07.36.31 часа. От генерираната справка на ежедневната форма за отчет са запазени проверки на лица и МПС, от които е видно, че проверки са извършвани в 00.30 ч, 00.53 часа, 06.52 часа. При проверките, служебният автомобил е разположен така, че самата проверка и действията на служителите не попадат в обхвата на наблюдение на камерата, като не се установяват и звукозаписи при извършване на проверката. Камера №2 е наведена към таблото, но частично обхваща вътрешната част на купето на автомобила.

Установено е, че за процесния период наряд са давали мл. инспектор Б. А. – настоящ жалбоподател и Г. Б.. В наряд е бил определен служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], оборудван с АИС ВПК2, с който служителите да изпълняват дейността по контрола на пътното движение.

Изведен е извод в изготвената справка, че двамата служители са допуснали редица нарушения в изпълнение на заповед № УРИ8121з-1155/2017г. на МВР, съдържаща указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите, в частност т.2 – Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, както и други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване на работоспособността на системите. По този начин е осъществен състав на дисциплинарно нарушение по чл. 200, 200, ал.1, т.11 от ЗМВР.

Нарушени се явявали текстовете и на Инstrukция 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията по осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение.

При проведената беседа, и двамата служители твърдят, че не са ограничавали и закривали с предмети камерата и не са въздействали върху работоспособността ѝ.

Направен е извод, че са налице описаните нарушения, които попадат в обхвата на чл. 200, т.11 от ЗМВР, като е посочено, че не може да се отрече, че е налице проблем с определяне на личната отговорност, тъй като липсват безспорни факти за действията на определен служител. Било безспорно, че има проблем с видеозаснемането, но не било установено, че същото се дължи на човешко поведение, а не на техническа грешка.

С тази справка, дисциплинарно наказващият орган е запознат на 18.10.2019г., видно от поставената върху същата резолюция.

Следва да бъде отбелязано, че в самата справка се съдържат фактологични грешки, вкл. относно датата, като е посочено, че същата е месец август /8/, а впоследствие е посочена дата “00”.

Изготвена е покана за снемане на обяснения от лицето №1204р-6607 от 18.10.2019г., която му е връчена чрез разписка на същата дата.

Със Заявление от 23.10.2019г., лицето е посочило, че ще се възползва от правото си да даде обяснения, но след като му бъде дадена възможност да се запознае с документите по преписката, както и е поискал смяна на датата за изслушване, с оглед натоварения му месечен график.

Изготвена е и следваща покана за изслушване от 25.10.2019г. / л.28 по делото/.

Лицето е написало собственоръчно, че на тази дата се е запознало с изготвената по

преписката справка, като оспорва установеното в същата.

По делото е приложено и сведение от лицето, изготвено в хода на предварителната проверка от 28.11.2018г., в което твърди, че не е манипулирал камерата в процесния период.

Не се спори, че лицето е мл. автоконтрольор, считано от 1998г., като последното му преназначение е от 10.11.2016г. до датата на вмененото нарушение в сектор „Пътна полиция“ на отдел“ ОП“ при ОД на МВР С..

Лицето е запознато с длъжностната характеристика за заеманата длъжност, както и с цитираните заповед и инструкция – л. 45, 46 и 47 по делото.

От наличните по преписката доказателства се установява, че лицето е било в отпуск, както следва: 24.07.2019г. – 13.08.2019г. – 15 дни; 14.05.2019г. 1 ден; 23.11.2018г – 13.12.2018г – 15 дни; 15.04.2019г – 1 ден; 10.06.2019г – 1 ден; 22.06.2019г – 1 ден. Налице са болнични листи а следните периоди: 14.06.2019г-18.06.2019г – 5 дни; 08.08.2019г. – 07.09.2019г – 31 дни; 05.09.2019г-05.10.2019г – 31 дни.

При тези данни е издадена оспорената в настоящото производство Заповед, с която на лицето е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 09 месеца , за нарушение по чл. 194, ал.2, т.1 във връзка с чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР, за нарушение, осъществено, както следва: По време на извършване на проверка на дата 22.-23.09.2018г., по време на наряд, на МПС в 00.30 ч., 00.53ч. и 06.52 ч. не са в обсега на камера №1 и не се вижда регистрационния номер на спрения автомобил, тъй като служебният е разположен така, че не попада в обхвата за видеонаблюдение на камера №2 на мястото на извършване на проверката, не се чува звуков запис на мястото на извършване на проверките и камера №2 е наведена към таблото на автомобила, като заснема част от купето.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът намира следното:

Съдът приема, че процесната заповед е валидна, като изхождаща от компетентен по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР орган. Издателят на процесната заповед притежава компетентността да налага на подчинените му държавни служители от МВР наказанието по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР.

Заповедта съответства и на предвидената от закона форма, доколкото съдържа мотиви, представляващи фактическите обстоятелства и следващ се от тях диспозитив, като съответства и на специалните изисквания на чл. 210, ал.1 от ЗМВР.

Заповедта е издадена в предвидения от закона преклузивен срок, предвид следното: Съгласно трайно установената съдебна практика, срокът за произнасяне от узнаването на ДНО, който е двумесечен, тече от момента на това узнаване, който е моментът на депозиране на справката от проверката. В процесния случай, справката е входирана при ДНО на 18.10.2019г., поради което, с оглед датата на издаване на заповедта – 12.11.2019г., следва че същата е издадена в срок.

Не е налице нарушение и по отношение на предвидения срок, считано от извършване на нарушението до ангажиране на отговорността, поради следното: Безспорно на лицето се вменява осъществяване на нарушение на дата 22.-23.09.2018г., следователно срокът за издаване на заповед за наказание следва да е до 23.09.2019г. По делото обаче са налице данни, че лицето е отсъствало през въпросната календарна година поне 101 дни, с който срок следва да бъде удължен срока на ДНО за ангажиране на отговорността на лицето, на основание чл. 195, ал.2 от ЗМВР. Предвид това, и като съобрази, че заповедта е издадена с месец и половина по-късно от датата /45 дни/, на която се твърди, че е осъществено нарушението, а отсъствието на лицето и двукратно

по-дълго пред годината, следва, че заповедта е издадена и в предвидения едногодишен срок, при добавяне на отсъствието на инсп. П..

Съдът намира обаче, че в хода на проверката са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и респ. неправилно е приложен материалния закон, при следните съображения:

Няма спор, че заповедта, с която е разпоредена проверката от 12.12.2018г. не е връчвана на лицето. Действително, за този тип наказания, може да бъде осъществена проверка и без издаване на заповед. Но на лицето следва да бъде осигурено участие в тази проверка, каквото не се доказва в случая. Не намира обяснение и изготвянето на справка повече от година по-късно от датата на вмененото нарушение. Справката е сведена до знанието на ДНО на 18.10.2019г., при вменено нарушение, осъществено на 22-23.09.2018г. Именно от тази дата – 18.10.2019г., на лицето е изготвена и връчена покана за обяснения. Смисълът на осъществената проверка е да бъдат изяснени всички относими факти и обстоятелства около факта на вмененото нарушение, вкл. чрез изслушване на служителя. В хода на предварителната проверка от същия е изготвено сведение, в което отрича каквото и да е деяние от негова страна, което да е довело до нарушението, но последното изобщо не е обсъждано или съобразявано в хода на проверката, която следва да е протичала в рамките на повече от година. Не са изследвани обстоятелствата относно конкретното поведение на лицето, нито пък възможността за техническа неизправност на камерата, което именно да е довело до нарушението. Възражението на лицето, депозирано във връзка с поканата за снемане на обяснения, също е не е обсъдено по никакъв начин.

Така изложените процедурни пропуски са довели и до неправилно приложение на материалния закон поне на две основания:

На първо и основно място – деянието е недоказано. Следва да бъде посочено, че същото е и неясно формулирано, което пречка правото на защита на лицето, така, че да може да ангажира доказателства, които да оборят обвинението. Същото се свежда до изброяване на задълженията на служителя относно начина на заснемане на проверяваните автомобили, което лицето има по силата на длъжностната си характеристика за съответната длъжност и за които са му връчени Инструкция и Заповед.

Описаното обаче нарушение е следното: в определени часове от наряда, за който не се спори, че е носил П., МПС не са заснети от камера №2, липсва звукозапис и камера 2 е била насочена надолу към купето.

Последното е възприето като неизпълнение на т.2 от Заповед №8121з-1155/2017г. и е квалифицирано като „неизпълнение на служебни задължения“.

Цитираната т. 2 гласи „Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, както и други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване на работоспособността на системите.“

От изложеното следва, че за да е налице нарушение на посоченото задължение, следва да бъде обоснован извод за извършване на конкретни действия от страна на служителя, които описаното задължение му вменява, а именно – да е доказано изключване или прекъсване на системата от ел. захранването или по друг начин или други действия, довели до повреждането ѝ.

Проверка за подобно поведение у лицето изобщо не е правена, не е проверена и самата система, вкл. прекъсването на звука. Последното е установено и в доклада от

проверката, но не е коментирано от наказващия орган, който безкритично е възприел, че е налице поведение, довело като резултат до липса на надлежен запис през посочените часове.

Последното води до извод за пълна недоказаност на вмененото нарушение, което напълно и достатъчно за отмяна на оспорения акт.

Следва да бъде отбелязано, че самата справка обхваща проверка и на следващия наряд от следващия ден 23.09.-24.09.2018г., при който е установен същият технически проблем. Последният отново е вменено в нарушение на служителите, изпълнявали наряда, без да бъде отчетена възможността да е налице техническа неизправност.

Следва да бъде отбелязано, че така установеното неотразяване на конкретни проверки на МПС по време на дежурство, безспорно представлява нарушение, но причините за него не са изяснени. Не е налице обаче вмененото нарушение – реализиране на конкретни действия от наказания служител, с които да е довел камерата до това състояние.

Само за пълнота съдът отбелязва, че е налице и некоректна квалификация, доколкото се визира неизпълнение на служебните задължения като правна квалификация по чл. 194, ал.1, т.2 от ЗМВР, а е изследвана хипотеза на неизпълнение на конкретна заповед, което е нарушение по чл. 194, ал.1, т.1 от ЗМВР. В мотивите на заповедта е възприето, че на основание чл. 200, ал.1, т.11 се налага наказание „писмено предупреждение“, което не е съответно на закона, а в действителност е наложено наказание „порицание“ за срок от 9 месеца. Липсва каквато и да е обосновка и относно размера на наложеното наказание.

По изложените съображения, заповедта се явява незаконосъобразна ,като издадена при нарушаване на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски, СДВР следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените от него разноски в размер на 490.00 лв., от които 10.00 лв. държавна такса и 480.00 лв. адвокатско възнаграждение - договорено и заплатено, съобразно представения договор за правна защита и съдействие. Не следва да бъде уважено възражението за прекомерност, доколкото договореното възнаграждение е под определения от Наредбата минимален размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Б. А. П. от [населено място] против Заповед №517з-6729 от 12.11.2019г. на Началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С., с която жалбоподателят е наказан с дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от девет месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. А. П. сумата от 480 (четиристотин и осемдесет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: